

Власність

Майже всі люди хочуть власність
У всіх, чим можуть, на землі
Придбать і збільшить, й в тім злосчасність
Свідомості в п'ятьми імлі.

Бо власності ж не може бути,
Вона в уяві в нас, в сліпій,
І в ній самі собі ж ми пута
В житті й звиваєм в тім, і в ній

Свідомість наша, нас же й гнобить
Без тих, що треба, Божих знань,
І кожен з нас сам себе робить
Господарем в всіх, чи рабом блукань,

В п'ятьми й в невігластві постійнім.
За власність, з власністю всі ми
Й ведемо на землі ті війни
В Епоху Темну, в Вік П'ятьми.

Як тільки ж ми пізнаєм Вчення,
Хоч мінімум той треба нам,
Від Шамбали, що дасть й натхнення,
Свідомість в нас зростить й лиш сам

Те може, все, та і повинен
Пізнати вже про буття в світах,
І про життя в них всіх нестримне,
З тим власності в нас й прийде крах.

Бо в тих світах, що є в Надземнім,
В них власності ж не може й бути,
Лиш на землі в тім всіх ми темні,
Й життя не знаєм, сенс в чім й суть,

Й в земнім житті лиш сота доля
Від того, що є все в бутті.
В нас власність віднімає волю,
Й нема в ній в майбутті путі.

Все, що є в нас тут – тимчасове,
В користуванні лиш те все,
І тіло змінимо на нове,
Бо власність й тіло не спасе!

Воно ж як рухлядь, й прахом стане,
Між іншим - й будь які скарби.
В свідомості з тієї ями
Ми зможемо вийти, як з біди,

Якщо розширимо свідомість,
І ми в ній, й з нею в тім зростем,
Що нам прозріння дасть, й натомість -
Як гідні люди, жить почнем.

Й здолаєм ми в тім всіх дорогу,
Що дасть, й назавжди, новий путь,
Як зможемо взяти всю Агні Йогу -
В ній, й з нею, й зможемо все збагнуть.

М.К.Реріх Скупий лицар